

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 11/2018
29.03.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића, Мирољуба Томића и Маје Ковачевић Томић, чланова већа, са саветником Марином Пандуровић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљеног АА, због прекршаја из члана 63. став 1. тачка 14) Закона о девизном пословању, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бисерке Крпић, поднетом против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Сремској Митровици, Одељења у Шиду I-1 Пр. 3276/17 од 11.11.2017. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-306 Прж. 22971/17 од 24.11.2017. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Бисерке Крпић, поднет против правноснажних пресуда Прекршајног суда у Сремској Митровици, Одељења у Шиду I-1 Пр. 3276/17 од 11.11.2017. године и Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-306 Прж. 22971/17 од 24.11.2017. године.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Сремској Митровици, Одељења у Шиду I-1 Пр. 3276/17 од 11.11.2017. године, окривљени АА, оглашен је одговорним због прекршаја из члана 63. став 1. тачка 14) Закона о девизном пословању и осуђен на новчану казну у износу од 50.000,00 динара, коју је дужан платити одмах пре правноснажности наведене пресуде, а у противном је одређено да ће се иста казна, од стране суда извршити на основу члана 315. Закона о прекршајима. Окривљеном је изречена заштитна мера одузимање предмета прекршаја – ефективног страног новца, те је износ од 129.200 евра, од истог одузет као предмет прекршаја и одређено да ће по правноснажности наведене пресуде, одузети новац бити продат Народној банци Србије, а да ће се динарска противвредност уплатити у корист буџета Републике Србије. Истом пресудом, окривљени је обавезан да накнади трошкове прекршајног поступка у паушалном износу 3.000,00 динара, те да их плати одмах.

Пресудом Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-306 Прж. 22971/17 од 24.11.2017. године, одбијена је жалба браниоца окривљеног АА,

адвоката Милана Јоксовића, а пресуда Прекршајног суда у Сремској Митровици, Одељења у Шиду I-1 Пр. 3276/17 од 11.11.2017. године, је потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-306 Прж. 22971/17 од 24.11.2017. године, бранилац окривљеног, адвокат Бисерка Крпић, поднела је захтев за заштиту законитости због битне повреде одредаба поступка и „због погрешне примене материјалног права“, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијану правноснажну пресуду Прекршајног апелационог суда, Одељења у Новом Саду III-306 Прж. 22971/17 од 24.11.2017. године и предмет врати том суду на поновно одлучивање. Међутим, из образложења захтева, по налажењу овог суда, очигледно произилази да је исти поднет и против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Сремској Митровици, Одељења у Шиду I-1 Пр. 3276/17 од 11.11.2017. године.

Врховни касациони суд је на основу члана 286. став 1. Закона о прекршајима, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета са захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 285. став 2. Закона о прекршајима („Службени гласник РС“ број 65 од 25.07.2013. године), прописано је да захтев за заштиту законитости против правноснажне пресуде подиже Републички јавни тужилац у року од три месеца од дана достављања пресуде.

Дакле, из цитиране законске одредбе јасно произлази да овлашћење за подизање захтева за заштиту законитости припада искључиво Републичком јавном тужиоцу, а не и окривљеном, односно браниоцу, који само имају могућност да надлежном јавном тужиоцу поднесу иницијативу за подизање захтева за заштиту законитости, на основу које надлежни јавни тужилац одлучује да ли има места подношењу оваг ванредног правног лека.

Како је у конкретном случају захтев за заштиту законитости поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Бисерка Крпић, на шта по закону није овлашћена, то је захтев за заштиту законитости недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је сходном применом члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, у вези члана 99. Закона о прекршајима и члана 285. став 2. Закона о прекршајима, одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Марина Пандуровић, с.р.

Председник већа-судија
Бата Цветковић, с. р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић